

Ledelse af Handelsministeriets Departementschef udarbejde Forslag om Importforbud, i den Redegørelse, som den udsendte i Anledning af Kommissionens Betænkning, erklærede, at det af udenrigspolitiske Grunde vilde være vanskeligt at gaa saa langt, som Kommissionen havde foreslaaet. Med andre Ord, de Betæneligheder, jeg den Gang fremførte mod at gaa det direkte Importforbuds Vej, er jo ikke blevet omstødt af nogen Kendsgerning. Derimod ved jeg ikke, hvad den højtærede Minister sigter til, naar han siger, at jeg har taget Ordet for Importforbud i den nuværende Situation. Jeg har aldeles ikke taget Ordet for noget Importforbud i den nuværende Situation.

Naar den højtærede Handelsminister endvidere nu naar til at udtale, at Ansvar for Kronens Fald maa siges at ligge hos den radikale Regering, som ikke foretog sig noget i 1919, saa er det dog næsten for morsomt at høre dette fremsat af det Partis Handelsminister, som har lagt sig i Vejen hele Tiden for alle Forsøg paa at gøre noget for at hindre Kronens Fald. Den højtærede Minister er jo ikke ubekendt med, at saa snart man i Forretningsverdenen blev uopmærksom paa Vanskelighederne for den danske Krone, foretog den daværende Regering det Skridt at nedsætte Valutaraadet for at søge at standse Kronens Fald. Valutaraadets Nedsættelse frugtede jo i, at den Bevægelse, som Kronen den Gang havde været i, standsede, og Kronen bedredes under dets Virksomhed. Da Valutaraadet saa, at dets Myndighed ikke var tilstrækkelig, og at der maatte Foranstaltninger af anden Karakter til, og foreslog saadanne, saa bragte Regeringen dem frem for Rigsdagen og anmodede den om at samarbejde med Valutaraadet til Kronens Bedring. Men derefter var det den nuværende Handelsministers Parti, der lagde sig i Vejen. Hvad der derefter er foregaaet i 1920, er jo velbekendt. Jeg synes derfor nok, at en Bebrejdelse rettet mod Forløbere for intet at have foretaget sig lyder noget pudsigt i den nuværende Handelsministers Mund, da hans Parole jo er intet at foretage sig.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Angaaende Spørgsmaalet Importforbud skal jeg blot bemærke, at jeg sagde, at jeg maatte

formode, at det ærede Medlem nu var Forkæmper for Importforbud, og jeg støtter denne Formodning paa, at det i den Presse, som staaer det ærede Medlem meget nær, netop er angivet som den eneste farbare Vej til at hjælpe Industrien. I „Politiken“ for 16. December staaer der — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilsladelse oplæse det — i en Artikel, der har til Overskrift „Faren for vor Industri“, bl. a. følgende: „Vi“ — Bladet altsaa — „har . . . hævdet som vor Anskuelse, at netop dette var Vejen, man maatte gaa: Indførselsforbud af overordentlig og midlertidig Karakter og en deraf foranlediget Prisregulering.“ Jeg maatte derefter formode, at netop Importforbudet var en Vej, som det ærede Medlem nu var Forkæmper for.

Med Hensyn til Ansvar for Underskuddet paa Handelsbalancen er jeg aldeles ikke enig med det ærede Medlem Hr. Rode. Man kan hverken lægge Ansvar paa den nuværende eller den radikale Regering. Men jeg sagde, at hvis man vilde lægge Ansvar paa den ene eller den anden, maatte man lægge det mindst ligesaa meget paa den radikale Regering, som i 1919, da den danske Krone fik sit Grundskud, intet foretog sig.

Rode: Jeg har allerede gjort den højtærede Handelsminister opmærksom paa — og han kan jo ikke være ubekendt dermed — at den radikale Regering i 1919 foretog, hvad der blev tilraadet den af Forretningsverdenen, saa snart man blev opmærksom paa Forholdet. Før Forholdet træder frem paa en saadan Maade, at det vækker Ængstelse, kan der jo ikke være Anledning til at foretage noget. Forretningsverdenen maatte nødvendigvis have gjort Indkøb af en vis Størrelse til Landet, fordi vore Lagre var tømte; saa at der skete Indkøb, var der intet urimeligt i. Men saa snart Forholdet fik den foruroligende Karakter, gjorde Regeringen de nødvendige Skridt, og Hindringer blev kun lagt i Vejen i den videre Fremgang af den højtærede Handelsministers Parti. Naar den højtærede Handelsminister siger, at han slutter fra den Omstændighed, at en Artikel i „Politiken“ har nævnt Importforbudene, til, at jeg ogsaa har taget Ordet for Importforbud, saa slutter den højtærede Handels-